

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo

Datum 21. 3. 2012

Skupina divadla

MDB

Vaše jméno Eliška Leplová, Eva Hanáková

Demografické údaje o respondentovi

Věk 43 (nar. 1969)

Pohlaví žena

Studium SŠ

Povolání úředník (Magistrát města Brna)

Poznámky

- Nemá abonmá do MDB

Takže první otázka, taková uvolňovací, jak trávíte svůj volný čas nebo co děláte ráda? Jaké máte aktivity?

Tak je to především sport, potom teda kultura jo, divadlo, koncerty.

A jaké místo zaujímá právě kultura ve vašem životě?

To druhé. Sport, kultura.

A vzhledem k celobrněnskému kulturnímu využití, tak jaké místo zaujímá divadlo u vás?

Divadlo jako první, to jo.

A jaká divadla nejčastěji navštěvujete?

Tak Husa na provázku, Mrštík a občas velký divadlo no, Janáčkovovo divadlo.

A jaký typ divadla preferujete? Když to vezmem třeba na prostor, tak jestli máte radši komornější scénu nebo velkou scénu, nebo z hlediska žánru, komedie, tragédie?

Radši teda komornější scénu, ale ta velká se nevyklučuje, to je samozřejmý, a žánr spíš...je to alternativní divadlo nebo to, co dělají Na provázku, takové to, jiný druh divadla než to klasické, ale jinak v podstatě cokoliv. Klasický divadlo, moderní umění, jako v tomhle tom směru nemám nějaký jako výhrady vůči jo jako.

A jestli máte nějakého buď oblíbeného herce, nebo tvůrce, tak sledujete jeho činnost i v jiných divadlech nebo v televizi, ve filmu?

Jo, tak já jsem měla oblíbený herce u Mrštíků, třeba Jirku Dvořáka nebo Romana Vojtka tehdy, když oni začínali tak to bylo...Janu Musilovou, jo prostě tuto...

Taková ta starší garda?

Jo, ano, ta starší garda. Z těch mladších už moc neznám teď jo, takže...a potom vlastně ještě to divadlo, které patří ke škole? To se jmenuje?

Marta.

Jo, a do Marty to jsme taky chodívali tehdy, jo na ty absolventský představení, takže to bývalo fajn. Takže takhle já to mám.

A sledujete i jejich činnost buď teda v těch divadlech, nebo?

Jo, jo, i v Praze jsem byla vlastně na Jirkovi Dvořákovi v divadle, a jinak v té televizi že jo, oni se, pokud odešli do Prahy, tak už jsou tam a tady spíš hostují většinou asi.

A když se zaměříme přímo jakoby na to Městské, tak myslíte si, že má nějaké určité specifikum, kterým se odlišuje od ostatních brněnských divadel?

No tak má víc, řekla bych žánrově, divadlu u Mrštíků má v podstatě všechno jo, komedie, tragédie, činohru, hudební scénu, jo prostě všechno, co i teď nevím, jestli mají i nějakou menší scénu tam, ale bývají tam ty koncerty vlastně ve foyer, takže tam je všechno, takže tím se asi odlišuje.

A vy máte jakoby předplatné do Městského?

Nemám předplatné do Městského, já má předplatné Na provázek.

A když nebo podle čeho si vybíráte určité představení, na co půjdete?

Podle spíš nálady, když si kupuju jednotlivý lístky a na to předplatným se podívám, co tam na to vlastně jakoby je a podle toho si koupím předplatné.

A sledujete, když se teda vydáte do divadla na to určité představení, které si vyberete, tak sledujete recenze nebo čtete předtím nějak tu dramatickou předlohu?

Většinou, jednak se zeptám známých, kteří už to viděli, anebo si přečtu tu recenzi, jako co se o tom píše, a stejně si člověk udělá ten obrázek sám nakonec.

A jste spíš aktivní nebo pasivní divák?

Jak se to myslí?

No jestli jste spíš vy, co se necháte jakoby pozvat, nebo jestli vy někoho pozvete do divadla?

Spíš sem já ten aktivní, abych, aby člověk šel třeba i ve větší skupině, protože je to vždycky lepší, takže spíš já jsem ten aktivní, kdo shání lístky (smích).

A s kým nejčastěji chodíte do divadla?

S kamarádama.

A jak rychle jakoby vybíráte to představení? Půjdete si stoupnout tu frontu v den předplatného nebo je to impulzivní, že prostě dva dny se rozhodnete a jdete?

Asi je to spíš takový impulzivnější a zkusím to většinou přes internet, jestli jsou lístky jo, nechce se mi stát fronta.

A co vás vede k tomu, že chodíte do divadla?

Prostě mě to baví (smích).

A spojujete divadlo i s jinou společenskou událostí? Že třeba vyřídíte o přestávce nějaké obchodní záležitosti nebo?

Ne.

Jako uvolnění?

Přesně tak, já to беру jako relax, jako zábavu, takže spíš jenom tak. Nic tam neřeším, tak se jdu pobavit a odpočinout si.

A když vám koriduje určité představení s nějakou jinou akcí, třeba nějaká oblíbená skupina nebo někde něco se koná, co máte ráda a už máte ty vstupenky do divadla, jak se rozhodnete? Dáte přednost divadlu nebo té skupině?

No, pokud se půjde...no ono je to takový trošku komplikovanější, protože ty lístky do divadla jsou docela drahé, takže jako člověk, pokud je neudám, tak jdu do divadla, a pokud by se mi povedlo, a to by muselo být něco extra, protože to divadlo jako já mám jako fakt jako že mě to baví, asi tak jo, většinou to neřeším, jako to by se muselo stát něco já nevím třeba v rodině nebo nějak tak, nebo onemocnět, ale jinak to neřeším, takže lístky nevracím a nevyměňuju.

A všímáte si složení publika, jejich reakcí nebo jak jsou oblečení?

Ehm, to ano no, dneska už se chodí do divadla v čemkoliv v podstatě, což jako dřív nebývalo, ale možná je to i lepší, že se může do toho divadla tak jít, protože to zase přivede tam víc návštěvníků s ohledem na to, že nemusí přemýšlet, jestli mám lodičky nebo nemám lodičky jo, asi tak.

A dokázala byste srovnat určité publikum třeba z Městského nebo třeba z té Husy na provázku? Jsou tam nějaké rozdíly?

Já si myslím, že na Husu na provázku chodí lidi, kteří jednak to divadlo znají, jednak ví, že to divadlo je jiné, že mají vždycky pojetí těch her jiné, než je v těch standartních velkých divadlech, takže myslím si, že je rozdílný to publikum určitě, a do divadla Na provázek určitě nejedí zájezdy že jo, to asi těžko, ale do těch velkých kamenných divadel to ano, že tam to publikum je odlišné. A myslím si, že Na provázek chodí hodně třeba i studenti JAMU, ti chodí teda do všech divadel samozřejmě jo, ale že je to takové jiné pojetí toho divadla Na provázku.

A vzpomenete si na váš první nejsilnější zážitek v divadle?

Nejsilnější...no to byla spousta, ale asi ten Jirka Dvořák v představení Sluha dvou pánů, ten byl teda výbornej, na to jsem byla asi, já nevím možná desetkrát (smích).

A kdo nebo co vás do divadla přivedlo?

Já jsem chodila vždycky, ale pak to byl jako můj šéf a dcera.

A když vezmem právě to Městské, tak co vás vede k tomu, že ho právě navštěvujete?

Tak jednak je to pro mě taková letitá záležitost, že tak člověk chodí už léta letoucí, ale v poslední době teda fakt je, že ty lístky jsou fakt dost drahý, takže tam chodím míň jo jako, teď už jsou snad ty alternativy, že se tam dá jít i na schody nebo tak, což by mně nevadlo, ale teď tam chodím míň, než třeba já nevím před pěti lety jo.

A dokázala byste vystihnout své pocity po zhlédnutí dobrého nebo špatného představení?

Tak dobré představení ve vás nabudí většinou velice příjemné a dobré pocity jo, emocionálně i jako fyzicky a vůbec, a když je to představení holt špatné, no tak to mám chuť třeba odejít o přestávce, že mě to jako třeba vůbec nevdá, což se mi zatím nestalo, vždycky jsem to tak nějak jako ustála až do konce, i když se mi to třeba nelíbilo, ale teď si nevzpomenu, co se mi třeba vyloženě nelíbilo, že sem měla chuť odejít třeba o přestávce, to nevím, to bych si nevzpomněla asi.

A které představení nebo který zážitek vás v poslední době nejvíc nadchnul anebo co vás nejvíc naštvalo?

No moc se mně líbilo představení Na provázku o Janáčkově, teď si nevzpomenu na ten název.

Leoš.

Ano, Leoš, tak to se mně líbilo moc, a pak se mně taky moc líbilo podle toho starého českého filmu, Na provázku to dávali, to je hrozný vy jste mě zaskočila, že si mám pamatovat ty názvy a ty jména...Lásky jedné plavovlásky jo, to se mně taky moc líbilo. A pak se mně líbili ti Karamazovi všichni, co tam dávali, jako tam sem neměla...jo a pak ještě ve sklepě takové to představení pro ženský...jak se to jmenovalo...jejda mane, na to se nevzpomenu, hrály tam samý ženský a bylo to o životě a dávali to dole jakoby v tom jejich sklepě.

Já možná vím, co myslíte, ale ten název.

No ten název...já jsem na to byla fakt asi třikrát, protože se mně to moc líbilo, ale protože už je to zpátky pár let a myslím si, že už to nedávají, tak jsem to samozřejmě ten název zapoměla.

A nějaké představení, které vás znechutilo?

To jsem zatím ne...asi jsem se jim vyhýbala nebo možná jsem dala na ty kritiky, že jsem na to třeba ani nešla. Jako ne, nemám takový představení, který by mě vyloženě otrávil.

A když jdete na to určité představení, tak na co se nejvíc těšíte? Na obsazení nebo na ten žánr, na to že si odpočnete?

Chodím i podle obsazení teda, to je pravda, ale i ten žánr, jo když jdu na komedii tak samozřejmě se chci pobavit jo a kdo tam hraje, tak to už vybírám si jo, třeba kdo tam hraje, kde hrál Erik Pardus, ten vždycky pobavil jo, že to bylo fajn, no takže i podle toho obsazení i podle toho žánru.

A u Městského preferujete spíš činohru nebo muzikál?

Spíš činohru, ale ne že bych neměla ráda muzikály, mám ráda muzikály, ale v Městském divadle je ta hudba šíleně nahlas na té muzikálové scéně, nevím z jakýho důvodu, prostě je to úplně zbytečný a kazí to právě ten dojem, takže já jsem tam byla na jednom nebo na dvou muzikálech, a už jsem tam nešla protože mě z toho bolí hlava, jak je to strašně nahlas.

A vyhovují vám v divadle přestávky?

Jo, vyhovují.

A když teda vezmem to Městské, navštěvujete před nebo po představení i ten Divadelní klub nebo restauraci Nekonečno?

Jak kdy, někdy ano, někdy ne, to záleží na tom, podle toho s kým tam člověk je a jestli se někomu chce jít ještě někam nebo nechce, dřív jsme chodili pravidelně po tom představení do toho Divadelního klubu, tam je to fajn, je to tam docela příjemný prostředí, ale teď poslední dobou už dlouho jsem tam nebyla no.

A jaké jiné kulturní brněnské instituce navštěvujete?

Jako tím se myslí kromě divadel?

No kromě divadel.

To snad ani žádný, já nevím, jako teď mě nic nenapadá, většinou ty divadla. Jako kluby takový ty, že bývají někde koncerty třeba jo nebo v Rubínu bývají taky divadelní představení nebo v Semilasse taky bývají, takže to jo, to ano, Semilasso, Rubín. Tady naproti ten klub, nevím, jak se jmenuje ten vysokoškolský, taky tam bývají představení.

Šelepka?

Ne Šelepka... no prostě v rámci kolejí tam je klub a tam bývají takový ty koncerty všelijakých písničkářů a tak, takže to taky čas od času, záleží na času (smích).

Už to tady bylo naznačeno, ale dokážete si představit, že byste odešla z představení? Buď během představení, nebo o přestávce?

Jako umím si to představit, ale zatím se mi to nestalo. Umím si to představit, že kdyby to představení bylo třeba, já nevím, já nemám ráda na divadle, jako když se mluví sprostě, což se mluví, v mnoha těch nových hrách se mluví, já si myslím, že tam to divadlo prostě nepatří, odhalený zadky a různě jako jo dobře, ale co se mi nelíbí a kde bych možná odešla, kdyby bylo jako klasické představení udělané jako moderní a úplně by z toho vyprchala jakoby ta pointa toho nebo ta duše toho představení, které by tam měla zůstat jako ta klasická jo. Tak to možná, možná.

Já jsem vyčerpala svoji zásobu.

Jo.

Takže já vám děkuji za rozhovor.